

Paquita și Tomas m-au ajutat să-l regăsesc pe Isus Cristos

Niciodată nu mi-aș fi imaginat că după lecturarea cărții „Un cămin luminos și vesel” viața mea urma să se schimbe radical”: mărturia unui cadru didactic referitoare la subiectul influenței benefice a Paquitei și a lui Tomas Alvira al căror proces de beatificare este în curs.

30.01.2017

Cu Sfânta Fecioară, Paquita și Tomas mi-au schimbat viața.

La 36 de ani, profesoară de educație fizică la clasele mici, lucrez de opt ani

într-o școală primară. Îmi place enorm să lucrez cu micuții.

Ei îmi dau forță, învăț zilnic multe lucruri de la ei. De la cea mai fragedă vârstă, mereu am încercat să mă apropiu de Dumnezeu. Am frecventat un centru Opus Dei, unde am învățat să-mi sfințesc munca cotidiană, adică să fac totul pentru Dumnezeu, înțelegând că poți face foarte bine lucruri sfinte în mijlocul lumii, după cum, lesne, am verificat-o după câțiva ani. Totul a început printr-o întâlnire cu Cristos, când am găsit imaginea Paquitei și a lui Tomas în smartphone.

Astfel, viața mea a luat o bună turnură după zile de singurătate. La

întrebarea cuiva „de ce n-ai merge zilnic la Liturghie?” eu răspundeam: „fiindcă acest lucru nu-mi spune nimic”. Acea persoană insinuă că mi se va întâmpla, fără îndoială, pentru că , până acum, eu nu-l întâlnisem pe Cristos niciodată, personal. Și acolo, l-am găsit, datorită imaginii Paquitei și a lui Tomas, în smartphone.

Acest cuplu, care se insinua în icoanele mele, atunci când le-am văzut și revăzut de mii de ori, fără să le pătrund, cine erau? Am căutat să aflu. Am vorbit cu prietenii, care m-au sfătuiască să citesc *Un cămin luminos și vesel*. Am căutat această carte și am cumpărat-o. Niciodată nu mi-am imaginat că după lecturarea ei viața mea urma să se schimbe radical.

Sunt ani mulți de când mă spovedesc unui preot al Opus Dei. Într-o zi, mi-a sugerat să mă rog rozariul din 16 iulie, *Sfânta Marie a Carmelului*, la 15

august, sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului. Iar eu, căreia îmi este greu să fiu constantă, care începusem să mă rog cu ardoare și apoi să renunț s-o mai fac, descurajată, mi-am zis iar „nu voi reuși în toate zilele”. Dar, de îndată că m-am adresat cuplului Alvira, am simțit nevoia, încet-încet, să-l recit. Am rezistat și după o lună, am înțeles că *Sfânta Fecioară* merită acest lucru și chiar mai mult.

M-am cufundat astfel în lectura cărții despre Paquita și Tomas. Ei m-au emoționat foarte puternic. M-au apropiat din ce în ce mai mult de Dumnezeu, în fiecare zi. Viața lor interioară, spiritul de dăruire, dragostea lor reciprocă...Toate acestea m-au impresionat așa de puternic încât simțeam nevoia să mă asemăn cu ei.

O fată a celor doi a evocat o amintire din adolescența ei care m-a emoționat într-adevăr: „Aveam pe

atunci 15 ani și am reținut pentru totdeauna acest lucru. Într-adevăr a fost pentru prima și ultima dată când tata mi s-a adresat cum a făcut-o. Prima, căci bunul Dumnezeu, fără-ndoială, l-a inspirat, fiindcă era ceea ce aveam nevoie în acel moment; ultima, pentru că nu mai era deloc nevoie să mi-o mai repete vreodată, într-atât de profund am înregistrat-o. În salonul în care ne găseam, părinții mei, în mod natural, începeau rugăciunea rozariului cu voce tare. Eu, care nu aveam deloc chef să mă rog, m-am ridicat pentru a părăsi camera. Tata, așezat aproape de ușă, mi-a spus foarte încet, cu un surâs plin de tristețe: „Păcat, fata mea, tu nu o iubești pe Sfânta Fecioară!”

Viața mea se schimba în ritmul lecturii vieții acestui cuplu. Am adoptat un plan de viață, hotărâtă să mă țin de el în mod constant. Într-o zi, la Liturghie, am înțeles că puteam să fac și eu ceea ce două persoane

care vor fi declarate sfinte făcuseră și, deodată, am cerut Paquitei și lui Tomas să mă ajute să rezist și să fac totul cu o viziune supranaturală.

Capitolul gravei maladii a Paquitei, m-a emoționat, de asemenea, profund. Ea s-a adresat fiicei sale astfel: „și iată! cineva din *Opus Dei* trebuie să muncească mai mult, atunci când eu nu mai pot să fac nimic!” Ea , care căută să facă până la capăt în orice clipă Voia lui Dumnezeu, îi oferi astfel neputința ei de a se pune în slujba lui și a celorlalți.

Avusesem mereu suișuri și coborâșuri în lupta mea interioară; de acum înainte nu mai este cazul. Nu am participat niciodată la Liturghie cum o fac acum, mă rog zilnic rozariul, rămân încă un moment în rugăciune și, este de la sine înțeles, mă adresez zilnic

Paquitei și lui Tomas să mă ajute să rezist pe drumul sfințeniei.

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/paquita-y-tomas-me-ayudaron-a-encontrarme-con-jesucristo-y-la-virgen-maria/>
(27.03.2025)